

Biblisk allmänbildning inför söndag 20 september, 2020 Årgång 3

FEMTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET - Ett är nödvändigt

*Luk 10:38-42 Medan de var på väg gick han in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«*

Uppenbarligen var Marta en viljestark och självständig kvinna i syskon-skan, bestående av Marta, Maria och Lasaros.

Marta gav order. Men, när Marta beordrade Guds son med orden: ”Säg åt henne att hjälpa till” tog det stopp. Vi kan se är att Marta fick frånträda maktpositionen över Maria när Jesus sa: ”*Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.*“ ”

Marta – husets drottning!!! – kunde säkert lagen. Rimligt är att hon blivit undervisad av de skriftlärde, som var de närvarande vid bjudningen. Dessa förkunnade fokus på lagens paragrafer och lade till ytterligare föreskrifter. Centralt i deras förkunnelse var strikt efterlevnad av lag och föreskrifter. Att föreskrifternas ”det och det” blev gjorda. Att dessa ”duktighetsparagrafer” skulle bockas av. Att på så vis åstadkomma Guds välbehag.

Frågan är: Var hade Marta sitt hjärta. Hade hon hjärtat i de skriftlärdes regelverk och hushållets alla sysslor?

Maria har uppenbarligen funderat över livets enahanda. Kanske hade Maria upptäckt att hennes liv bestod av en fasad i form av avbockade ”duktighetsparagrafer”. Eller, var det så enkelt, att hon ville slippa Martas alla kommandon?

Profeten Jesaja varnade sin samtid - alltså hela israel's folk! - för att basera sina liv på att säga ”rätt saker”. Vara ”politiskt korrekta” heter det i dag:

*Jes 29:13 Herren sade: Detta folk nalkades mig med ord, deras läppar ärade mig, men deras hjärtan var långt ifrån mig, deras gudsfuktan var inlärda människobud.*

Marta och Maria hade tidigare varit med när Jesus uppväcka brodern Lasa-

ros, som legat död i fyra dagar. Vid det här besöket av Jesus, släppte Maria allt. Satt bara och lyssnade till Jesu undervisning.

Vi kan förstå att Marta inte hade tid att lyssna. Istället flänger hon runt i alla sina bestyr ända tills Jesus ger henne en tillsägelse:

*»Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Underförstått:*

Det jag berättar för Maria vill jag också berätta för dej, men du lyssnar inte på grund av alla dina bestyr!

I ett annat sammanhang säger Jesus till lärjungaskaran:

*Luk 12:29-31 Tänk inte på hur ni skall få något att äta och dricka, och oroa er inte. Allt sådant jagar hedningarna i världen efter. Men er fader vet att ni behöver detta. Sök i stället hans rike, så skall ni få det andra också. Var inte rädd, du lilla hjord, er fader har beslutat att ge er riket.*

Bibels ord är Guds personliga tilltal till var och en av oss. Den här gången gav mig berättelsen om Marta, Maria och Jesus följande reflektion:

Är jag en Marta? Som flänger runt i alla mina bestyr. Tar jag mig tid att läsa och lyssna till Guds ord? Söker jag Guds rike? Eller, är mitt liv ett ständigt jagande efter mat, dryck, kläder och karriär? Håller jag på och snickrar på min "duktighets-image"? Lever jag upp till den bilden jag vill att människor skall få av mig?

Om den duktiga bilden av mig själv inte stämmer med mitt verkliga jag, är det bäst att inse att jag är en skådespelare, en skrymtare.

Bibeln berättar att alla vi vuxna har misslyckats med våra liv. Att vi behöver Jesu försoning här i tiden och inför evigheten.

De flesta bryr sig inte. Tyvärr.

När Jesus säger: *Var inte rädd, du lilla hjord* så beskriver han verkligheten. Att det bara är ett fåtal som bryr sig.

Du har läst ända hit! Då är det sannolikt att du bryr dej och kanske undrar hur man kommer in i hans hjord.

Att bli hans lärjunge och träda in i hans hjord börjar med ett enkelt: Förlåt mej, Jesus.

Han kommer att förlåta dej. Hans död och försoning på korset var hans huvuduppdrag! Han förkastar inte sin försoningsgärning. Det skulle han göra,

genom att vägra ett uppriktigt menat förlåt från mej och dej. Hans försö-  
ningsgärning innebär att han alltid säger: *Ja. Du är förlåten. Även* om du  
och jag måste be: ”Förlåt mej Jesus” efter att ha misslyckats för tusende  
gången! Det är aldrig kört. Så länge vi lever kan vi börja om på nytt.

Aposteln Paulus – skrifflärd farisé – fick själv överge sina tidigare värde-  
ringar och börja om på nytt.

Följande uppriktiga och enkla ord är vägen till Guds gemenskap: ”Förlåt  
mej Jesus. Jag vill - från och med nu – att du är herre i mitt liv!”

Paulus beskriver, med sina ord, vägen till Guds gemenskap så här:

*Rom 10:9–10 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt  
hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, **skall** ...! du bli rädd-  
dad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och mundens bekännelse till rädd-  
ning.*